

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

mm
0
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90

262

Andende
aandelige Sange

den Første af Provst Ringberg paa Oland, og den Anden af Pastor Nylander i Smaaland.

(Begge oversatte fra Svensk af J. Knudsen Sognepræst til Alep.)

Christi Himmelfartsdag.

Fra Jorden til Himmelen Jesus opfoer — Sjæll saa bør og Troen dig fore Fra Jorden til Himlen, vil du blive stor Dg værdig til en Dag at høre Fra himmelske Sanchor det Halleluja, Som herligt om Thronen de synge. „Fra Jorden til Himlen“ o Sjæle! at ja! Ved Brudgommens Bryst os at klynge. —

2. „Fra Jorden!“ Her er jo ei Andet end Sorg; Af Glæde det hist strømmer over, I nye Jerusalems salige Borg Belønnes Den godt, som her vover En kortvarig Kamp for den Krone, der er Af Jesum beredt og forhvervet For Synderen, hvis Overtrædelser her Ham gjorde saa arm og fordærvet.

3. „Fra Jorden til Himlen!“ Sjont Veien er smal, Dg Striden er bitter og blodig. Hvis du kommer ind blandt de Saliges Tal — Fordi du i Kampen frimodig Har Stænden neplagt — i Frelserens Favn Du aldrig vil angre den Nøie, Du doiede her under Korsset og Savn; Der faaer du kun Glæder for Die.

4. Fra Jorden til Himlens forfættede Land For evigt hos Frelseren vordet! Fra Jorden! at lande paa Saligheds Strand; Der skulle vi træffe den Horde, Som staae foran Thronen og synger Gud Pritis Med sine forklarede Toner. Hvor Magten er herlig i hint Paradiis! Der vandre de Alle med Kroner.

5. Fra Jorden til Himlens lykkelige Land, Hvor kjærlige Længsel opfyldes! Den Salige boer hos sin Frelsermand, Af Himmellens Engle han hyldes Som Konge og Første i Himmellens Stad, Dg synger med jublende Stemme: O himmelske Fader! jeg er nu saa glad Ved salig mig stedse fornemme. —

6. Fra Jorden til Himlen! Al! fri du mig ud Fra Bændet, her hæmmer min Glæde. Jeg mindes det Løfte,

V box 35:1033

Du gav mig — din Brud: „Jeg skulde ved Bortet faae Sæbe Med Dig og med Dine i Himmelsens Sal Og herlige Glæder fornemme.“ Ak! lykkelige de, som i Sorgernes Dal At vaage og bede ei glemme. —

7. Fra Jorden til Himlen! at være hos Gud Og smage de himmelske Strømme, Som flyde fra Stolen, o salige Brud! Du holder det først kun for Drømme, Naar Himmelsens Skare sin Rost sender ud Og Helgernes Harper høit klinge. Med Himlens Vasuner de leve sin Gud, Og Himmelsens Klokker de ringe.

8. Fra Jorden til Himlen jeg vender mig nu; Hos Gud jeg vil være saa gjerne! Her trives jeg ikke — nu er kun min Du At vandre til Landet — det fjerne. Jeg gaaer til min Jesus; thi han gik jo hjem I fra Sorgenes rede paa Jord; Jeg gaaer til min Jesus; thi jeg er et Lem I hannem; Farvel paa de Døp.

Den Troendes Længsel efter Jesus.

O kjære Jesus, Livets Lys! min Bøn du kjærlig hør; Jeg beder om Forbarmelse, ak! aabn mig Naadens Dor, Og lad mig ei uhjælpen gaae, jeg arme, usle Stov! Din store Omhet kjender jeg, o vær mod mig ei døv!

2. Ak dig jeg venter naadigt Svar, min Frelser dyrebar! Thi du for hver Umyndig er den milde, hulde Faer. Det, som mig her kan tjene bedst — det giv, o Jesus mig! Herefter jeg vil tjene dig fast og urokkelig.

3. For Naade jeg din Tjener er — for ingen anden Bøn; Giv, at jeg Hjertet offerer Dig i dagligt Suk og Bøn! Min arme Sjæl Du lede op; ak! see, hvor villet den gaaer; Den Dig ei søger, Hørde kjær! ak hjælp dit stakkels Jaar!

4. Ak syndig Sød jeg spired frem — af syndig Faer og Moer; En Jesmael jeg ligner her — i kainste Huus jeg boer. I høie Raab at bryde ud: Forbarmer! styrk Du mig; Som saget Hjort med tørre Gub, min Sjæl gaaer efter Dig.

5. Ei Overstod jeg beder om — mit Bedste skjonner Du! Blandt dine Børn med Hundens Rost tilfreds jeg er i Du. See! liden Spuro — hver Morgen den sin Føde jo dog faaer, Altsaa min Sjæl! hold flittigt ved med Bøn ved Jesu Saar.

6. Paa spæde Døp Du Fuglen seer at søge efter Fro; Bliv og, min Sjæl! ved Haabet fast — maa derved end du døe, Saa mætter Gud en fattig Sjæl, naar den slet intet veed. Svormed den Hungren slukke kan, men beer i Jdmyghed.

7. Forbarme Dig, forbarme Dig, min Frelser! over mig; I Naade see til Hjertet, som — skjønt haardt — jeg giver Dig Ei Plads — ei Sted der findes her, hvor man kan Hvile faae Jorend jeg kommer til din Port — hjælp at jeg den kan naae.

8. Min Jesus! hjælp min Længsel frem igjennem denne Strid! O Michael, min Kjempe stærk! hjælp mig i Hostens Tid; Forbi Du kjærlig søger mig, saa lær mig elske Dig; Thi den, som være vil Guds Ben — maa ganske sælge sig.

9. Paa Naade og Forbarmelse jeg løber til din Port; Ak drag mig, Jesus! efter Dig, at jeg kan komme fort, Ak! at jeg havde Bingevar at hjælpe Aanden med, Saa syndigt Legem skulde ei min Længsel kue ned.

10. Skjønt Legem, Sjæl forsmægtet skal, mig trofast lad mig tee, At jeg med Bøn ei lader af, for jeg faaer Jesum see. Sidst beder jeg Dig, Jesus min! at Du vil lede mig, At jeg alene erer Dig nu og evindelig.

11. Op, op min Sjæl! og trættes ei; thi det er Moien værdt, At raabe om Forbarmelse, hvis Du har raabe lært. Min Frelser, o min Jesus kjær! kom udrust mig til Felt, Og naar jeg Sciren vundet har, saa tag mig i dit Telt.

12. Forlad mig, at jeg er saa djærv for at faae komme ind, Endskjønt jeg aldrig offret Dig et beelt oprigtigt Sind. Hvad jeg har seilet imod Dig — det ei at ændre er Undtagen derved, at Du mig i Bønnen til Dig seer.

13. Din Hjælp, Forbarmer, Frelser min! ei være mig formeent! Ak aabne Du mit Hjertes Dor, at det ei blir forseent! Ak! prise Gud hver Draabe Blod, som i mig rores kan! Jeg synge faaer Halleluja derhjemme i dit Land!

Tone. Hvo veed, hvor nær mig er min Ende.

1. Nu er den Tid dog snart forhaanden. At Gud vil holde Regenskab; Mit Skyldbrev har Gud i Haanden, Jeg har ei at betale med, Jeg salder paa mit Ansigt ned Og beder om Forladelse.

2. Min Skyld er stor, jeg er asmeaglig, Thi af mig selv jeg ei formaar At bede, gjøre som jeg pligter, Thi intet Goet dog

i mig er; Elet min Uretvished dog ud, O naadig og barmhertig Gud!

3. Af! naar jeg skuer kun tilbage Min Tid hvor lide den randt hen Og Naadens dyrebare Dage, Saa sjodesløs frembragte den; O naadig Gud og Fader mild! Du mig for Netten ei dog stil!

4. Jeg er dog vist den største Synder, Som lever her paa Verdens De, For dig, o Gud! jeg dog bekfender, Thi jeg er næsten plat ferod; O milte Jesu Davids Son! For dog mit Hjertes Suk i Lon.

5. Nu vil jeg vende mine Tanker, O fromme Gud Imanuel! Thi du er dog mit faste Anker, Derpaa min Tro og Haab er stil, Og under Jesu Kors jeg gaaer, Og deraf Trost og Naade faaer.

6. O hellig Jid mit Hjerter varme Med Kjærlighedens rene Glod, O søde Jesu! dig forbarne, Saa lider jeg dog ingen Nod, Trods Verden, Døden, Djævelen, Naar Jesus er min Sjæle Ven.

7. Jeg agter intet mod den Moie Imod den evig Herlighed, Thi naar jeg har dig Gud for Die, Jeg glemmer min Elendighed; Naar jeg faaer evig Trost hos Gud, Al Synd og Corrig slukes ud.

8. Hvad er den Fryd, som Verden giver? Den varer kun en stakket Stund, Corrig og Glæde sammenstøder Og vandrer med hørandere frem. Den Fryd, som aldrig Ende faaer, Hos Gud alene er at faaer.

9. O klare Sjæl og see dog noie, Hvad Jesus haver lidt for dig, Han dette maakt' uskyldig døie Og frelse dig fra evig Pin', Hvad skylder jeg dig dog derfor, Tak skee dig i Engle-Chor.

10. Din Kjærlighed har fagen Ege, Ei nogen Mand har fundet den I hele Verdens Land og Rige, I hvor de end mon fare hen. Tak skee dig, søde Jesu Christ! Halleluja, thi det er vist.

11. Dit Blod det er den søde Balssem. Som dog fornyer Sjæl og Mand, Og Dødens Nat den dog fordriver Og leser alle Syndens Baand, Og Slangens Hals har sondertraad Og Graaven den har mist sin Braad.

12. Nu lækker det dog snart til Ende, At jeg herfra at vandre faaer, O Jesu Christ! mig Naade sende, Naar jeg skal reise bort herfra. Gjør da, o Gud! for Christi Blod Min sidste Afspedsttime god.